“Soc inconformista; sempre vull més”

“No es pot predir el que passarà; que jo sigui aquí o no la temporada que ve dependrà del Girona”, explica el pitxitxi de l’equip
“És un orgull, i tots els que formen part de la família del Girona se’n poden sentir satisfets”

Cristhian Stuani , a l’estadi de Montilivi, just abans de marxar cap a Uruguai MANEL LLADÓ.

El mundial és una experiència única. Costa trobar les paraules per explicar el que se sent. Toca gaudir-ne

Estem tots orgullosos del que hem fet. L’equip ha tingut moments d’un nivell altíssim. Ha estat una temporada excel·lent

Des que vaig arribar, em vaig mostrar molt compromès.
El Girona m’ha donat confiança i jo també he donat molt al club

Es veu, es palpa que estic molt bé a Girona. Però això és futbol i un sempre intenta millorar. Ja decidirem amb el club què passa

Cristhian Ricardo Stuani (Tala, 12-10-1986) treballa amb la selecció uruguaiana, amb la qual afrontarà a Rússia la seva segona fase final d’un mundial, després de tancar una temporada excel·lent amb el Girona. Autor de 21 gols, ha acabat com a cinquè màxim golejador de primera en la seva temporada més prolífica a primera divisió. Té dos anys més de contracte a Montilivi i s’hi sent molt còmode, però deixa oberta la porta de sortida, si és que el club vol valorar alguna bona oferta.

Per al Girona, tenir mundialistes també és històric. Què li diu això?

Sí, és clar. No és gens fàcil tenir jugadors internacionals i que puguin disputar un mundial, amb tot el que genera. És important per a un club com el Girona tenir jugadors així. Hem fet una gran temporada i, també per al Girona, és molt bonic tenir jugadors en el mundial. Se’n poden sentir satisfets tots els que formen part de la família del Girona.

No s’han classificat per disputar competició europea, però poc més es pot demanar la temporada de l’estrena a primera.

Ha estat molt bona. Vam lluitar gairebé fins al final per un lloc d’accés a Europa, fet impensable a principi de curs. L’equip mereixia aquest premi de lluitar per l’accés a l’Europa League. No ha pogut ser, potser perquè al final l’equip no va poder obtenir els punts que havia fet en mesos anteriors. Però estem tots orgullosos del que hem fet. Durant la temporada, l’equip ha tingut moments d’un nivell altíssim i ha sabut competir en la majoria de partits.

Què va faltar al final? Creu que un cop assolit l’objectiu primordial, van afluixar una mica, encara que fos inconscientment?

No ho crec. Si et poses a repassar els partits, n'hi ha, sobretot a Montilivi, que hem competit com en anteriors i que no hem tingut la mateixa sort o eficàcia, per dir-ho d'alguna manera. Se'ns han escapat partits en què, a l'inrevés que mesos enrere, el rival se'ns ha avançat en el marcador i no hem pogut remuntar. Però són circumstàncies que es poden analitzar. El que hem de valorar és que vam aconseguir la permanència amb molta solvència, tanta que no se li dona prou valor. Jo crec que nosaltres hem fet un gran treball durant tota la temporada. La gent pot estar molt tranquil·la i tornar a gaudir del Girona a primera divisió.

Després d'aquella encallada, acabar de mitja taula en amunt era una prioritat?

Vam anar a Las Palmas conscients que necessitàvem la victòria per tenir aquest premi. I ho vam aconseguir i vam acabar bé la lliga, que era fonamental. La temporada és excel·lent.

Vist el rendiment, la decisió de venir a Girona va ser clau per reenganxar-se al tren del mundial? Un altre any a la Premier no l'hauria ajudat tant?

En definitiva, la decisió de l'estiu va ser presa pensant a venir aquí, fer-ho al millor possible i ajudar l'equip. Cadascú, òbviament, té els seus objectius personals, i un dels més importants per a mi era poder tenir continuïtat per arribar de la millor manera al mundial. A Anglaterra, la lliga també és molt important, i si hagués tingut minuts amb seguretat també hauria estat en la mateixa posició que ara. Però la veritat és que estic molt content i tranquil amb la decisió que vaig prendre. Ja puc dir que sí, que he fet el correcte.

Ha superat les seves pròpies expectatives?

Tal com va evolucionant la temporada, vas veient de què ets capaç i on pots arribar. Crec que aquest any ha estat una mica així. Vaig començar molt bé, amb confiança i amb una ratxa molt bona, i l'he mantingut tot l'any. Això és el que m'ha ajudat a marcar tants gols, que han significat molt per a l'equip. I sobretot no conformar-me, que és la clau en mi. Sempre intento continuar millorant i fer millors registres. Soc inconformista. Sempre vull més. Per què no seguir d'aquesta manera?

Machín, el primer dia que va parlar de la pretemporada, va dir que Stuani era un luxe per al Girona. Aquesta confiança és clau per a un davanter?

Jo em vaig implicar al 100% amb l'equip. Des que vaig arribar, em vaig mostrar molt compromès amb el Girona. Agraeixo al club i al cos tècnic la confiança que m'han donat. Sens dubte, m'he sentit molt a gust aquí, des del primer minut. Però també és veritat que jo també he donat molt al club i ho he donat tot perquè el club estigui on estigui.

De fet, Machín parlava després de l'últim partit d'una relació d'amor entre vostè i el club.

Hem encaixat molt bé, sí. El club ha confiat molt en mi, i j o també he treballat molt per ajudar el Girona amb gols. Tots ens hem buidat.

Amb 21 gols i com a cinquè màxim golejador de primera, deu haver cridat l'atenció d'altres clubs. S'ho ha plantejat?

Al final, és futbol. És normal. Un no pot predir el que passarà. L'equip ha fet una gran temporada, jo també, i que jo sigui aquí o no dependrà una mica del Girona.

És una aspiració personal, anar a un club més potent? O està bé al Girona?

Jo em trobo molt bé. Es veu, es palpa que estic molt bé, molt a gust. La família està molt bé aquí. Però bé, això és futbol i un sempre intentarà millorar, sigui aquí o on sigui. Un jugador sempre vol millorar. I en aquest sentit, ho tinc molt clar. M'he implicat al 100% aquí, estic molt bé i per la temporada que ve ja decidirem amb el club què passarà.

Superar els 21 gols serà difícil.

Home, no serà gens fàcil. Però, vist d'una altra manera, també pot ser un repte.

Les temporades que acaben amb mundial són més motivadores per als jugadors?

Les temporades són sempre motivadores per a mi. Per més que hi hagi mundial o no, sempre tens coses importants per aconseguir. Un jugador sempre ha de pensar també en el prestigi. No és només jugar i fer gols. És prestigi, és intentar fer les coses bé per a l'equip, perquè l'equip pugui créixer i anar endavant. Tots els anys no hi haurà mundial i també haurem de fer coses importants. En aquest sentit, estic tranquil.

L'experiència mundialista deu ser preciosa.

És el torneig més important del món del futbol. Per sort, ja ho vaig viure al Brasil, i és una experiència única. Costa trobar les paraules per explicar el que se sent. Defensar el teu país, compartir un mundial amb els companys amb els quals vas lluitar en unes eliminatòries molt difícils... És el moment de gaudir-ne. Tot passa molt ràpid i crec que és un gran moment per viure-ho de la millor manera. Al final, és un somni. Tots els nens, quan comencen a ser futbolistes, somien jugar un mundial.

Quines expectatives tenen amb l'Uruguai? Es veuen lluitant amb els millors?

L'Uruguai històricament ha estat una selecció forta, dura, i tenim una plantilla amb jugadors d'un gran nivell. Tenim molta il·lusió. A l'hora de parlar de favorits, tothom pot pensar més o menys en els mateixos: Alemanya, el Brasil, Espanya, França... Nosaltres com a selecció també aspirarem a arribar com més amunt millor, i tant de bo puguem estar allà dalt.

Té pactat el descans posterior al mundial?

No. Perquè això és difícil de saber. Tant de bo estiguem fins al final al mundial, i després ja veurem què passa.

Publicat a:
-L'Esportiu. Nacional 03-06-2018 Pàgina 6
-L'Esportiu. Comarques Gironines 03-06-2018 Pàgina 2

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1405905-soc-inconformista-sempre-vull-mes.html